

Van: Eke Vriens <eke.vriens@gmail.com>
Verzonden: maandag 25 april 2016 14:26
Aan: griffier
Onderwerp: GGD standpunt t.a.v. gezondheidsschade door straling van draadloze communicatie
Bijlagen: Compilatie 2016.docx

25 april 2016

Ter attentie van de colleges van B & W en de raadsleden van de gemeente Alblisserdam

Betreft: Hulp gevraagd voor burgers, ziek door de straling van draadloze communicatie

Geachte leden van het college van B & W, geachte raadsleden,

Eind oktober 2015 hebben we namens StopUMTS, ondersteund door dertien andere organisaties, een mail gestuurd naar alle gemeenten in Nederland over bovengenoemd onderwerp. Een aantal gemeenten heeft n.a.v. onze mail de GGD 's in hun provincie om informatie gevraagd over hun standpunt ten aanzien van de eventuele gezondheidsschade die straling van draadloze communicatie (o.a. zendmasten, wifi, smartphones) kan veroorzaken. De GGD standpunten blijken landelijk identiek te zijn. Wij zijn echter van mening dat de door de GGD 's verstrekte informatie niet volledig, eenzijdig en op een aantal punten onjuist is.

De GGD' s schrijven: *dat ze het standpunt dat je ziek kunt worden van elektromagnetische velden, zoals die voorkomen in de woonomgeving, niet onderschrijven, **maar dit evenmin met zekerheid uitsluiten**. ... maar dat het wel belangrijk is om de (zorg)vraag van burgers ('elektrogevoeligen') op dit vlak serieus te nemen.* Door ontkenning van elektromagnetische velden (EMV) als mogelijke oorzaak van lichamelijke klachten bieden de GGD 's in de praktijk echter geen hulp aan elektrogevoeligen. Wij kennen geen enkele elektrogevoelige die door een GGD geholpen is.

De (zorg)vraag wordt niet serieus genomen. Volgens de GGD 's moeten deze personen met hun klachten leren omgaan (o.a. door cognitieve gedragstherapie) ongeacht de oorzaak.

Het onzinnige van het GGD standpunt lichten we met enkele voorbeelden toe:

Als je te lang in de zon zit en verbrandt en toch in de zon blijft kun je ook niet leren omgaan met de verbranding die steeds erger wordt. Iemand die astmatisch is en in een rokerige ruimte erg benauwd wordt zal de rook moeten vermijden. Leren omgaan met de klachten in een rokerige ruimte is onmogelijk. En zo is het ook met elektrogevoeligen. Als zij door cognitieve gedragstherapie moeten leren omgaan met de klachten, en gedwongen worden in een omgeving met EMV te verblijven, voor velen dagelijkse praktijk, zullen ze steeds zieker worden en gevoeliger voor EMV.

Voor de GGD 's lijkt het ons, gezien bovenstaande (...**maar dit evenmin met zekerheid uitsluiten**) dan ook zaak om het standpunt uit te dragen dat men wel degelijk klachten kan krijgen door EMV, ook onder de blootstellingslimieten.

Daarom is het van groot belang dat de gemeenten de informatie die wij sturen serieus nemen en hun beleid niet alleen afstemmen op het standpunt van de GGD 's. Er zijn al te veel mensen ziek door EMV. Hun ervaringen dienen ook ter harte genomen te worden.

Het Kennisplatform Elektromagnetische Velden en Gezondheid (waarin onder meer TNO, GGD, KEMA en RIVM samenwerken) heeft in het Kennisbericht van 19 april 2012 wel erkend dat ernstige lichamelijke klachten door elektromagnetische velden/straling veroorzaakt kunnen worden. Het huidige GGD standpunt is strijdig met dit mede door de GGD opgestelde Kennisbericht.

De officiële **Oostenrijkse artsenorganisatie ÖAK** heeft in 2012 een 17 pagina's lange richtlijn uitgegeven

voor diagnose en behandeling van elektrogevoelige personen, met daarin een volledige erkenning van de mogelijke relatie tussen ernstige lichamelijke klachten en blootstelling aan elektromagnetische velden van i.h.b. draadloze communicatie.

In de **bijlage** kunt u lezen welke maatregelen andere landen nemen om hun burgers en met name kwetsbare kinderen te beschermen tegen de straling van mobiele communicatie.

In Nederland hebben een miljoen mensen lichamelijk onverklaarde klachten. Het is opvallend dat de SOLK (Somatisch Onverklaarde Lichamelijk Klachten) klachten grotendeels overeenkomen met de klachten van mensen die ziek worden door EMV.

De klachten van elektrogevoeligen, die vaak per persoon nogal verschillen, kunnen zijn: extreme vermoeidheid, hoofdpijn, misselijkheid, duizeligheid, depressieve klachten, nervositeit, angstgevoelens, concentratieverlies, slaapproblemen, huidklachten (verbrandingsverschijnselen, eczeem), maag-darmklachten, hartritmestoringen, verhoogde bloeddruk, oorpijn, tinnitus, oogproblemen, pijn in spieren en gewrichten.

Daarom verzoeken wij u nogmaals nadrukkelijk om:

- terughoudend te zijn met het verlenen van vergunningen voor het plaatsen van zendmasten en het voorzorgsprincipe te hanteren.
- gebieden te creëren die vrij zijn van zendmasten en wifi, ook openbare ruimten, waaronder scholen en bibliotheken.
- voor personen die elektrohypersensitief zijn stralingsvrije of tenminste stralingsarme huisvesting te regelen of via subsidies de mogelijkheid te bieden om hun huis afdoende af te schermen.

We hopen u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd. Mocht u echter nog vragen hebben dan willen we die graag beantwoorden.

Met vriendelijke groet,

Eke Vriens

Dr. Leendert Vriens (www.stopumts.nl)

Oude Dijk 6

5511 PA Knegsel

T: 0497 513449

Bijlage met een compilatie van maatregelen elders in de wereld genomen ter bescherming tegen elektromagnetische velden van i.h.b. draadloze communicatie.